

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/1113/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6809205471
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6809205471.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci navrhovateľa ZZLOP, s. r. o., , so sídlom Tornaľa, Francisciho č. 49, IČO: 36 645 869, zast. JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom so sídlom v Rožňave, ul. Cyrila a Metoda č. 4, proti odporcovi P. F. B., bytom O. N., X. č. XX, zast. JUDr. Blankou Nagyovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 44, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu KOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova č. 4, korešpondenčná adresa Kooperatíva poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, Agentúra Banská Bystrica, Námestie Š. Moyzesa č. 9, o zaplatenie 8 315,85 Eur s prísł., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 23. 09. 2014, č. k.: 4C/135/2009-298, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol s tým, že o trovách účastníkov konania a o trovách štátu súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 8315,85 € s príslušenstvom pozostávajúcim v úroku z omeškania a náhrady trov konania. Tvrdil, že dňa 08.08.2008 došlo k dopravnej nehode, ktorú zapríčinil odporca so svojim motorovým vozidlom evidenčné číslo RA XXX AY, značky Škoda Liaz 706, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla navrhovateľa evidenčného čísla RA 300 AN, značky BMW 530 DA. Poistná udalosť bola nahlásená vedľajšiemu účastníkovi, ktorý poistnú udalosť likvidoval ako totálnu škodu. Vedľajší účastník vychádzal pri hodnote vozidla BMW zo sumy 245 605,- Sk pričom navrhovateľovi poukázal sumu 196 485,- Sk (6522,07 €). Tvrdil, že znalec P. N. C. vypracoval znalecký posudok ku dňu 15. 08. 2008 a stanovil všeobecnú hodnotu vozidla navrhovateľa sumou 410 128,- Sk (13613,76 €), teda rozdielne oproti tomu, ako ju stanovila poisťovňa - vedľajší účastník. Navrhovateľ potreboval auto ku plneniu každodenných povinností a keďže poškodené vozidlo nemohol využívať, bol nútený prenajať si motorové vozidlo. Za obdobie od 11. 08. 2008 do 19. 09. 2008 mal prenajaté motorové vozidlo VW Pasat evidenčné číslo BB XXX CY od spoločnosti Auto Rent Plus s. r. o. so sídlom Banská Bystrica, Nemčianska cesta č. 27. Táto spoločnosť mu za prenájom vystavila faktúru na sumu 78 000,- Sk bez DPH. Zaplatením prenájmu mu vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Pretože odporca ani vedľajší účastník neboli ochotní dobrovoľne uhradiť škodu, ktorá mu vznikla, uplatnil si túto sumu súdnou cestou, pričom svoje nároky vyčíslil tak, že požadoval sumu 5726,77 € za zničené vozidlo a sumu 2589,13 € za prenájom vozidla. Celkovo sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 8315,85 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania od 01. 10. 2008 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

Odporca vo vyjadrení k podanému návrhu uviedol, že nesúhlasí s uplatnením náhrady škody ako doplatku vo výške 5726,72 €. Podľa jeho názoru vozidlo navrhovateľa nemohlo mať v čase jeho poškodenia hodnotu 13613,76 €, nakoľko má vedomosť, že nešlo o nové motorové vozidlo. Namietal výsledky znaleckého posudku predloženého navrhovateľom. Navrhol, aby vo veci bol vypracovaný znalecký posudok po predložení všetkých rozhodujúcich dokladov zo strany navrhovateľa. Žiadal návrh na začatie konania zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení uviedol, že pri určovaní výšky škody likvidátor vychádzal z ceny veci v čase poškodenia. Zohľadňujúc predpísanú technológiu opravy výrobcom a pri použití originálov nových náhradných dielov bolo zistené, že náklady na opravu vrátane DPH predstavujú 509 045,- Sk (16897,21 €). Pracovníkom úseku likvidácie bolo zistené, že všeobecná hodnota poškodeného vozidla BMW ku dňu vzniku škody (08.08.2008) predstavuje hodnotu 245 605,-Sk (8152,59 €), preto predmetnú škodu likvidoval ako neekonomickú opravu, kde po odpočítaní hodnoty zvyšku vraku navrhovateľovi zaplatil poisťné plnenie v sume 196 484,- Sk (6522,07 €), čím došlo k zaplateniu skutočnej škody. Poisťné plnenie bolo poukázané na účet navrhovateľa dňa 22. 09. 2008. Vyslovil názor, že navrhovateľ svoj nárok na zaplatenie ním požadovanej sumy nepreukázal. Namietal tiež nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 2589,13 € za prenájom vozidla. Žiadal návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť.

Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok navrhovateľa nie je daný. Konštatoval, že v súdnej veci bola spornou výška nároku v závislosti na určení miery spoluzodpovednosti navrhovateľa a vodiča jeho motorového vozidla BMW na vzniku predmetnej dopravnej nehody a pri nej spôsobenej škode v zmysle citovaného ust. § 441 Občianskeho zákonníka. Pretože súd v danom prípade nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní, posudzoval mieru zodpovednosti na dopravnej nehode účastníkov dopravnej nehody podľa § 16 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách účinného ku dňu 08.08.2008 (ďalej len Zákon o premávke na pozemných komunikáciách), § 15 ods. 1, 4, § 18 ods. 1. Taktiež aplikoval § 427 ods. 1, 2, § 441 OZ, ako aj § 135 ods. 1 O. s. p.

Zo znaleckého posudku vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline mal preukázané, že vodič vozidla BMW sa po ceste v obci pohyboval rýchlosťou približne 73 - 85 km/hod., čo zodpovedá aj vyjadreniu konateľa navrhovateľa, ako vodiča vozidla BMW, ktorý pri výsluchu uviedol, že išiel maximálne rýchlosťou 90 km/hod., určite nie viac. Rýchlosť vozidla Škoda bola v čase pred zrážkou a čase zrážky bola rovná 11 km/hod., čo zodpovedá vyjadreniu svedka F. B., vodiča vozidla Škoda, ktorý pri výsluchu uviedol, že v čase nehody išiel rýchlosťou 10 km/hod..

Zo znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou bolo preukázané, že k zrážke vozidiel došlo už v obci, to znamená, že v čase vzniku dopravnej nehody bola v obci predpísaná rýchlosť 60 km/hod..

Okrem toho z tohto posudku vyplynulo, že v danom prípade nie je možné určiť technickú príčinu vzniku predmetnej dopravnej nehody jednoznačne. Z technického hľadiska totiž nie je možné dostatočne presne vyvodiť, či vodič vozidla BMW v priebehu nehodového deja zrušil alebo nezrušil pozdĺžnu bezpečnú vzdialenosť za pred ním jazdiacim vozidlom Škoda, preto z technického hľadiska je možné len konštatovať, že ak vodič vozidla BMW v priebehu nehodového deja nezrušil bezpečnú pozdĺžnu vzdialenosť za pred ním jazdiacim vozidlom Škoda, potom technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vozidla Škoda. Ak vodič vozidla BMW v priebehu nehodového deja zrušil bezpečnú pozdĺžnu vzdialenosť za pred ním jazdiacim vozidlom Škoda, potom pre zodpovedanie technickej príčiny vzniku dopravnej nehody je najskôr potrebné zodpovedať právnu otázku.

Na základe záverov, ktoré vyplynuli z vyššie uvedeného znaleckého posudku, určiť spoluzavinenie vodiča navrhovateľa a vodiča odporcu na vzniku dopravnej nehody a stanovenie miery spoluzodpovednosti navrhovateľa za vznik škody v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka nie je možné inak, ako úvahou súdu (§ 136 O. s. p.), ktorá musí byť prirodzene založená na konkrétnych skutočnostiach danej veci a v súdnej veci vychádzajúcej i zo záverov znaleckého dokazovania.

Na základe skutkových zistení a záverov znaleckého dokazovania stanovil spoluzavinenie na strane navrhovateľa v rozsahu 50%. Vychádzal zo zistených skutočností, že vodič vozidla BMW sa pohyboval

v obci rýchlosťou 73 - 85 km/hod., hoci sa mal pohybovať maximálne rýchlosťou 60 km/hod., prihládajúc na rýchlosť pred ním jazdiacim vozidlom Škoda 11 km/hod, zrušil pozdĺžnu bezpečnú vzdialenosť za pred ním jazdiacim vozidlom Škoda (§ 16 ods. 1 Zákona o premávke na pozemných komunikáciách).

Vodič vozidla Škoda v čase vyhodnocovania situácie v ľavom vonkajšom spätnom zrkadle kedy sa vozidlo BMW nachádzalo ešte v pravom jazdnom pruhu v jeho smere jazdy, mal predpokladať, že bude týmto spôsobom vozidlom BMW predchádzaný (nedodržanie bezpečnej pozdĺžnej vzdialenosti) a s ohľadom na túto skutočnosť vyhodnocovať situáciu za vozidlom (§ 18 ods. 1 Zákona o premávke na pozemných komunikáciách).

Na základe vyššie uvedených predpokladov konštatoval, že príčinnou vzniku predmetnej dopravnej nehody bola jednak nesprávna technika jazdy vodiča BMW a súčasne neprávna technika jazdy vodiča vozidla Škoda. Nesprávnosť techniky jazdy vozidla BMW spočívala v tom, že zrušil bezpečnú pozdĺžnu vzdialenosť za pred ním jazdiacim vozidlom Škoda. Nesprávnosť techniky jazdy vozidla Škoda spočívala v tom, že začal uskutočňovať odbočovací manéver smerom doľava v čase, keď sa po ceste za ním pohybovalo vozidlo BMW, pričom vzhľadom na skutočnú rýchlosť, vzdialenosť a smerové vedenie tohto vozidla, nemal na vykonanie odbočovacieho manévru dostatok času. Nesprávne techniky jazdy vodičov oboch vozidiel vytvárali kolíziu situáciu, teda obaja sa rovnakým dielom podieľali na vzniku kolíznej situácie a teda aj dopravnej nehode.

Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou vyplynulo, že škoda na vozidla BMW bola 8542,- €. Zo sumy 8542,- € predstavuje 50% sumu 4271,- €. Vedľajší účastník konania plnil navrhovateľovi celkom 6522,07 €, teda sumu vyššiu ako 50% plnenia.

Súd z dôvodu hospodárnosti konania nepovažoval za potrebné zaoberať sa otázkou opodstatnenosti a účelnosti vynaložených prostriedkov za prenájom náhradného motorového vozidla navrhovateľom, nakoľko 50% zo sumy 2589,13 € zaplatenej navrhovateľom za prenájom náhradného motorového vozidla predstavuje sumu 1294,57 €, čo spolu so sumou 4271,- € (50% zo sumy škody vyčíslenej v znaleckom posudku vypracovaného znaleckou organizáciou sumou 8542,- €) predstavuje sumu celkom 5565,57 €. Zo strany vedľajšieho účastníka konania bolo navrhovateľovi plnené o 956,50 € viac, ako by mal navrhovateľ nárok pri jeho 50% spoluúčasti (6522,07 € - 5564,57 € = 956,50 €). Z vyššie uvedených dôvodov návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Pretože v súdnej veci ide o zložitý súdny spor, rozhodol, že o trovách účastníkov konania a o trovách štátu súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti rozsudku okresného súdu sa odvolal navrhovateľ. Napadnutý rozsudok žiadal zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h), f) 2 O. s. p. a vec a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Toto rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné, čím sa mu ako účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom. Preto sú dané dôvody odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. a), d), f) O. s. p.

1/ Navrhovateľ namietal, že rozsudok bol vydaný na základe jednostranného hodnotenia dôkazov v jeho neprospech. Dôvod, pre ktorý súd jeho návrh zamietol, považoval za rozporný s objektívnymi skutkovými zisteniami, dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise ako aj v rozpore so závermi znaleckého dokazovania. Namietal, že závery znaleckého posudku mal súd vyhodnocovať ako každý iný dôkaz vykonaný v priebehu dokazovania, mal prihliadnuť na všetky dôkazy, ktoré majú význam pre ustálenie skutkového deja a pre právne vyhodnotenie príčin vzniku dopravnej nehody. Súd vyhodnotil iba jednu z príčin možností vzniku dopravnej nehody izolovane bez prihliadnutia na dôkazy, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise, a to v neprospech navrhovateľa. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, prečo súd neprihliadol na iné možnosti príčin vzniku dopravnej nehody, ktoré vyplývajú zo znaleckého posudku, resp. prečo súd neodôvodnil náležitým spôsobom svoje rozhodnutie o neprijatí ďalšej príčiny možnosti vzniku dopravnej nehody tak, ako sa to uvádza v znaleckom posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilina č. 306/2013.

V tejto súvislosti poukázal na závery znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilina, strana 50, kde znalecká organizácia ako odpoveď na otázku číslo 4 uviedla, že pri štúdiu predloženého a získaného materiálu, taktiež pri technickej analýze nehodového deja neboli z technického hľadiska zistené žiadne

také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že k predmetnej dopravnej nehode nedošlo tak, ako to vyplýva zo súdneho spisu. Deklarovaný vznik a priebeh dopravnej nehody je z technického hľadiska prijateľný. Na otázku číslo 5 odpovedali, že charakter a rozsah poškodenia motorového vozidla BMW z technického hľadiska zodpovedá popísanému priebehu predmetnej dopravnej nehody. Pri právnom hodnotení zodpovednosti za vznik dopravnej nehody mal súd vychádzať pri vyhodnotení príčin vzniku dopravnej nehody z dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, a to záznamu dopravnej nehody zo dňa 08. 08. 2008, náčrtu miesta dopravnej nehody, z hlásenia nehody, ktoré boli vyhotovené OR PZ Rimavská Sobota, z ktorých je možné ustáliť jednoznačné zavinenie odporcu, ktorý svoje zavinenie uznal. Na mieste dopravnej nehody bola uložená vodičovi nákladného motorového vozidla bloková pokuta 2000 Sk, ktorú zaplatil na mieste.

Súd mal prihliadnuť pri hodnotení dokazovania, že vodič nákladného motorového vozidla uznal svoju vinu na vzniku dopravnej nehody, uznal, že porušil § 4 ods. 2 písm. c) zák. č. 315/1996 Z. z. a voči rozhodnutiu nepodal žiadny riadny ani mimoriadny opravný prostriedok.

2/ Poukázal na výpoveď svedka, príslušníka policajného zboru, T. M., ktorý vyšetruoval dopravnú nehodu a ktorý jednoznačne potvrdil zavinenie vzniku dopravnej nehody vodičom nákladného motorového vozidla a potvrdil to, že príčinou dopravnej nehody bolo plné nevenovanie sa vedeniu vozidla vodičom nákladného auta, nesledovanie situácie v cestnej premávke. Nehovoril vodičovi nákladného auta, že mu zadrží vodičské oprávnenie, čím vyvrátil tvrdenie odporcu, že pokutu zaplatil len preto, že mu chcel policajť zobrať vodičské oprávnenie.

3/ Súd mal prihliadnuť na to, že na nákladnom motorovom vozidle v čase nehody neboli funkčné smerovky. Toto navrhovateľ uvádzal pri svojej výpovedi dňa 22. 11. 2011. Za významné považoval, že spätné zrkadlo mal vodič nákladného auta nastavené tak, že nemohol vidieť, čo sa deje za vozidlom. Toto potvrdili aj policajti, ktorí dokumentovali nehodu. To, že na nákladnom vozidle nešli smerovky, potvrdil aj sám odporca na pojednávaní dňa 22. 11. 2011 a môže to potvrdiť aj svedok B., u ktorého si pred nehodou odporca chcel opraviť smerovky, pretože boli nefunkčné, k čomu nedošlo.

4/ K ustáleniu zavinenia navrhovateľa spočívajúce v tom, že k nehode došlo v obci, kde sa mal pohybovať rýchlosťou 60 km/h. namietal, že z výsledkov dokazovania takýto záver nevyplýva. Nevyplýva to ani zo zdokumentovania dopravnej nehody políciou, ani z výsluchu policajta. Naopak, bolo preukázané, že celý skutkový dej vzniku dopravnej nehody sa začal nepochybne pred obcou na začiatku obce v časti, kde sa odbočuje na poľnú cestu. Z výpovede vodiča nákladného auta vyplynulo „pred dedinou bolo za mnou asi 300 metrov vozidlo navrhovateľa, ja som vyhodil smerovku ale začal som odbáčať.“ Navrhovateľ uvádzal, že k nehode došlo na začiatku dediny, tabuľa s označením dediny tam nebola. Podľa znaleckého posudku poloha dopravnej značky označujúcej začiatok obce Kerepec bola vyhodnotená pomocou webovej aplikácie Street view. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že z technického hľadiska nie je možné vyhodnotiť, či vodič nákladného vozidla pred začiatkom a počas odbočovacieho manévru dával znamenie o zmene smeru jazdy alebo nie. Preto posúdenie techniky jazdy vodiča vozidla BMW vo vzťahu k tejto skutočnosti je otázkou právnou. K tejto skutočnosti sa súd v rozsudku nevyjadril a nevykonal k tomu žiadne dokazovanie, pričom ide o zásadnú a podstatnú skutočnosť pri posudzovaní zverejnenia a znalecký posudok z tohto dôvodu nevyhodnocoval situáciu v prípade, že smerovky na nákladnom vozidle neboli funkčné.

5/ Namietal, že súd sa náležite nevysporiadal s prihliadnutím na príčiny vzniku dopravnej nehody s ust. § 18 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z. z. Porušenie tohto ustanovenia zo strany vodiča nákladného auta bolo príčinou vzniku dopravnej nehody. Súd pri vyhodnocovaní technických príčin vzniku dopravnej nehody mal posúdiť správanie sa účastníkov cestnej premávky práve vo vzťahu k zákonným ustanoveniam a nie vychádzať jednostranne z tvrdení odporcu, ktoré prezentoval aj počas súdneho konania, a to v rozpore s predchádzajúcim ustálením skutkového stavu. Namietal, že súd sa mal dôslednejšie vysporiadať so závermi znaleckého posudku na strane 34, 35, kde znalci uvádzajú možnosti zabránenia zrážke zo strany vozidla BMW a kde je uvedené, že je možné konštatovať, že vodič vozidla nemal možnosť zabrániť zrážke s vozidlom Škoda ani pri intenzívnom brzdení. Navrhovateľ dodržal predpísanú rýchlosť a nie je zrejmé, na základe čoho súd ustálil, že vodič BMW porušil § 16 ods. 1 Zákona o premávke na pozemných komunikáciách, keď v obci sa pohyboval rýchlosťou 73 - 85 km/h., pretože navrhovateľ uvádzal rýchlosť pohybu svojho vozidla pred obcou, kde je povolená rýchlosť 90 km/h. Z toho je

zrejme, že príčinou dopravnej nehody bolo zavinenie zo strany odporcu a navrhovateľ nenesie na vzniku dopravnej nehody žiadnu zodpovednosť.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril vedľajší účastník. Uviedol, že skutočnosti, ktoré odporca udáva (zrejme mal na mysli navrhovateľ) vo svojom odvolaní sú podľa ich názoru irelevantné a účelové, nakoľko znalecký posudok jednotlivé techniky jazdy oboch vodičov, technickú príčinou vzniku dopravnej nehody ako aj technický výklad pravidiel cestnej premávky v plnej miere rozobral, pričom jednoznačne nestanovil za vinníka dopravnej nehody poisteného, ale rozobral príčiny, za ktorých by nehodu spôsobili vodiči poškodených vozidiel. Preto je toho názoru, že rozhodnutie okresného súdu je správne a žiada ho potvrdiť.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je správne. Vo veci vykonal náležitým spôsobom dokazovanie, vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo. Na zistený skutkový stav aplikoval správne právne normy, správne ich vyložil.

Navrhovateľ v odvolaní uviedol odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O. s. p., teda že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.

Do okruhu väd, ktoré sú prípustným odvolacím dôvodom, patrí nedostatok právomoci súdu, nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania, nedostatok procesnej spôsobilosti, prekážka veci právoplatne rozhodnutej alebo prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania tam, kde podľa zákona bol potrebný, odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom, rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným, nesprávne právne posúdenie veci z dôvodu nepoužitia správneho ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Ak v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vyššie uvedeným vadám, odvolací súd je povinný rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie alebo konanie zastaviť alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého patrí.

Konkrétne navrhovateľ namietal, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nedostatočne zistil skutkový stav veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd z odvolania navrhovateľa nezistil, že by konkrétne poukazoval na dôvody uvedené v § 221 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), g), i), j), hoci dôvody odvolania uviedol v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) O. s. p.

Podľa § 205 ods. 2 písm. d) O. s. p. navrhovateľ namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Hoci namieta nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c) O. s. p. konkrétne neuvádza, odvolací súd podľa obsahu skúmal rozhodnutie aj z tohto dôvodu. Z hľadiska predpokladov upravených v § 221 ods. 1 odvolací súd skúmal rozhodnutie podľa písmena f), teda že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, ako aj podľa písmena h), teda že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a

ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí ísť o znemožnenie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Odhátím možnosti konať pred súdom je nielen procesný postup súdu, ale aj jeho rozhodnutie, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť svoje práva.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní nie je dostatočne konkrétny vo vzťahu k vyššie uplatnenej námietke. Prvostupňový súd dvoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p., keďže z rozhodnutia nevyplýva, čoho sa navrhovateľ domáha a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca a vedľajší účastník, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za preukázané a ktoré nie, uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Taktiež uviedol, ako vec právne posúdil.

Odvolací súd poukazuje na to, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 ústavy a práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (III. ÚS 209/04, IV. ÚS 115/03). Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď (IV. ÚS 248/08).

Z odôvodnenia prvostupňového súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Odvolací súd nezistil, že by skutkové závery prvostupňového súdu boli v rozpore s objektívnymi skutkovými zisteniami, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania.

Konkrétne k námietkam vyššie uvedeným pod bodom 1/ odvolací súd dodáva, že prvostupňový súd pri rozhodovaní vychádzal z dôkazov, ktoré sa nachádzajú v spise a ktoré súd vykonal, dôsledne rešpektoval závery znaleckého dokazovania, pričom tento dôkaz vyhodnotil aj vo vzťahu k vykonaným ďalším dôkazom. Skutkové závery po takto vykonanom dokazovaní kúpu jej neodporujú, vzájomne sa podporujú.

Nie je pravdou, že zo znaleckého posudku vyplývajú iné možnosti príčin vzniku dopravnej nehody. Prvostupňový súd zrozumiteľne uviedol závery, ktoré vyplynuli zo znaleckého dokazovania. Z posudku vyplynuli skutkové závery, ktoré sa východiskom pre vyhotovenie znaleckého posudku, ako aj pre súd. Bolo zistené, že východisková rýchlosť vozidla BMW v čase reakcie vozidla na vzniknutú situáciu bola 85 km/hod. V čase zrážky s vozidlom Škoda bola rýchlosť vozidla BMW 73 km/h. Rýchlosť vozidla Škoda v čase pred zrážkou a v čase zrážky 11 km/h. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že k zrážke vozidiel došlo už v obci, kde platila rýchlosť 60 km/h. Posudok vychádzal zo skutočnosti, že v čase začiatku výpočtu a simulácie nehodového deja sa vozidlo BMW nachádzalo približne vo vzdialenosti 9 metrov pred informatívnou dopravnou značkou označujúcou začiatok obce Kerepec. Z posudku vyplynulo, že v čase, keď vodič vozidla Škoda vyhodnocoval situáciu v ľavom vonkajšom spätnom zrkadle, vozidlo BMW sa nachádzalo ešte v pravom jazdnom pruhu. Z technickej analýzy vyplynulo, že vodič vozidla BMW sa po ceste v obci pohyboval rýchlosťou 73 - 85 km/h.. Z posudku vyplynulo, že z technického hľadiska nie je možné ani vylúčiť to, že v priebehu nehodového deja vodič vozidla BMW zrušil bezpečnú pozdĺžnu vzdialenosť za vozidlom Škoda.

Okrem iného prvostupňový súd v odôvodnení poukázal na to, že zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že deklarovaný vznik a priebeh dopravnej nehody je z technického hľadiska prijateľný. Charakter a rozsah poškodenia motorového vozidla BMW z technického hľadiska zodpovedá podpísanému priebehu predmetnej dopravnej nehody. Iba na otázku, ktorý z účastníkov dopravnej nehody nesie za nehodu zodpovednosť, znalecký ústav uviedol, že v danom prípade nie je možné určiť technickou príčinou vzniku dopravnej nehody jednoznačne, pričom uviedol rôzne možnosti priebehu dopravnej nehody pri rôznych východiskových situáciách. Prvostupňový súd na tieto závery prihliadol, pričom pri rozhodovaní prihliadol aj na ďalšie výsledky vykonaného dokazovania, ktoré podporili jeho správny záver. Súdom nevyhodnotil iba jednu z príčin možnosti vzniku dopravnej nehody, prihliadol na skutkové zistenia, ktoré vyplynuli aj z ďalších dôkazov.

Navrhovateľ namietal, že súd mal vychádzať zo záznamu dopravnej nehody. Súdom nemohol vychádzať iba z tohto dôkazu, pretože z neho nevyplývajú žiadne nesporné okolnosti, nehoda nebola vyšetrená tak,

aby bolo možné zistiť nepochybné všetky technické údaje o priebehu dopravnej nehody. Náčrtok z miesta dopravnej nehody neobsahuje všetky polohopisné údaje, z ktorých by bolo možné vyvodiť jednoznačný skutkový záver o priebehu dopravnej nehody. Prvostupňový súd na zistenie objektívnej pravdy nariadil znalecké dokazovanie ústavom. Z dôkazov, na ktoré poukazuje navrhovateľ, nebolo možné jednoznačne ustáliť priebeh dopravnej nehody, kto ju zapríčinil. Skutočnosť, že vodič nákladného motorového vozidla uznal vinu, neznamená, že bol v celom rozsahu vinníkom dopravnej nehody. Dokonca ani uloženie pokuty neznamená, že súd sa nemôže zaoberať tým, kto dopravnú nehodu zapríčinil. Prvostupňový súd na strane 7 rozsudku poukazuje na § 135 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého nie je viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný priestupok. Súd nemusel prihliadnúť na to, že vodič vozidla uznal vinu, pretože z vykonaného dokazovania vyplynuli iné skutkové závery, z ktorých pri rozhodovaní vychádzal.

K námietkam uvedeným pod bodom 2/ odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vo svojom rozsudku na strane 4 uviedol, čo bolo zistené z výpovede svedka Zoltána Demetera. Jeho svedeckú výpoveď aj vyhodnotil. Z výpovede mal preukázané, že svedok vyšetroval túto dopravnú nehodu, považoval ju za bežnú nehodu, pričom vychádzal z predpokladu, že vinník si bol vedomý svojho zavinenia, uviedol však, že si nepamätá, kde došlo k dopravnej nehode. Uviedol, že to mohlo byť na začiatku obce, s určitosťou to nevedel povedať. Z náčrtu o dopravnej nehode je zrejmé, že nezakreslil rozhodujúce skutočnosti dôsledne, zrejme aj preto, že vodič nákladného vozidla svoju vinu uznal. Vo výpovedi svedok poukazyval na domnienky, ako mohlo k nehode dôjsť. Uviedol taktiež, že pokiaľ by vinník neuznal svoju vinu, bol by prizval znalca. Odvolací súd dodáva, ako bolo vyššie uvedené, uznanie viny neznamená, že dopravnú nehodu nemožno podrobiť následne kontrole.

Vo vzťahu k námietkam uvedeným pod bodom 3/ odvolací súd konštatuje, že tvrdenie navrhovateľa uvedené v odvolaní nie je pravdivé. Tvrdí, že sám odporca na pojednávaní dňa 22. 11. 2011 potvrdil, že na nákladnom vozidle nešli smerovky, čo môže potvrdiť aj svedok. Zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že konateľ navrhovateľa uviedol, že pár dní pred nehodou bol odporca za pánom Ambrúžom, aby mu opravil smerovky. Policajt, ktorý šetril dopravnú nehodu, sa osobne presvedčil o tom, že zadná smerovka na vozidle nešla. Syn odporcu sa vyhovára, že smerovka nejde, lebo že rozbil prístrojovú dosku. Na toto tvrdenie odporca uviedol, že za právnom B. chodia opravovať autá. Na predmetnom aute minimálne v ten deň vyšli aspoň predné svetlá aj smerovky, ktoré išli aj potom, ako to kontrolovali príslušníci polície. Keby aj nešla zadná smerovka, bočná smerovka je taká veľká, že ju je vidieť aj zozadu. Dopravná nehoda sa stala 10 metrov za tabuľou obce. v konaní bol vypočutý svedok F. B., ktorý potvrdil, že v čase nehody bola žatva, zaregistroval pred dedinou za ním autom vo vzdialenosti asi 300 metrov, pričom "vyhodil smerovku" a začal odbočovať. Po nehode policajti skúšali smerovky, v tom čase už nemohli ísť, pretože prístrojovú dosku rozkopol pri náraze kolenami. Na otázku odpovedal, že po nehode nešli už vôbec smerovky a osvetlenie vzađu.

Z výpovede svedka nevyplývalo, že by v čase nehody neboli funkčné smerovky, potvrdil, že na nákladnom vozidle nešli smerovky po nehode. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo to, čo tvrdí navrhovateľ v odvolaní.

Vo vzťahu k námietkam uvedeným pod bodom 4/ odvolací súd uvádza, že nemožno akceptovať námietku navrhovateľa, že z výsledkov dokazovania nevyplýva, že k nehode došlo v obci. Podľa neho to nevyplýva ani zo zdokumentovania dopravnej nehody políciou ani z výsluchu policajta. Podľa neho bolo preukázané, že celý dej vzniku dopravnej nehody sa začal pred obcou na začiatku obce v časti, kde sa odbočuje na poľnú cestu. Navrhovateľ tvrdil, že k nehode došlo na začiatku dediny, tabuľa s označením dediny tam nebola.

Odvolací súd námietky nepovažuje za relevantné. Policajt vo svojej výpovedi neuviedol, že k nehode nedošlo v obci, pripustil, že to mohlo byť na začiatku obce. Nepochybné však bolo preukázané, že auto odbočovalo doľava. Toto vyplýva aj z fotodokumentácie z miesta dopravnej nehody. Z fotodokumentácie vidieť miesto odbočovania, pričom vpravo sú zreteľne vidieť stavby v dedine. Navrhovateľ svoje tvrdenie, že tam nebola tabuľa označujúca obec, nijako nepreukázal. Je zrejmé, že treba prihliadnúť na ďalšiu dôležitú okolnosť, a to, že v čase dopravnej nehody bola žatva, čo predpokladá u vodičov zvýšenú opatnosť. Rýchlosť vozidla Škoda bola pri odbočovaní 11 km/h. To znamená, že vodič jazdiaci za takýmto vozidlom musí jazdiť tak, aby mohol na túto vzdialenosť zastaviť, navyiac musí aj predpokladať možnosť odbočenia. Vodič Škody potvrdil, že vo vzdialenosti 300 metrov za sebou registroval motorové vozidlo navrhovateľa, nemohol však predpokladať, že nebude rešpektovať maximálnu povolenú rýchlosť pri vjazde do dediny a v tejto

rýchlosti ho začne naviac predbiehať. Odvolací súd tvrdenie navrhovateľa po absencii označenia obce dopravnou značkou považuje za účelové. Je viac ako zjavné, že nezodpovedne jazdil vodič BMW, pričom spôsobil kolíziu. Prvostupňový súd správne vo svojom rozhodnutí poukázal na príslušné ustanovenia zák. č. 315/1996 Z. z., ktoré navrhovateľ porušil, predovšetkým ustanovenie § 16 ods. 1, § 15 ods. 1, 4.

K námietkam pod bodom 5/ odvolací súd dodáva, že prvostupňový súd sa náležite vysporiadal s § 18 ods. 1 citovaného zákona. Je pravdou, že vodič pri odbočovaní nesmie ohroziť vodičov jazdiacich za ním, môže ich však obmedziť, pričom nie je povinný zohľadňovať pre vedomé porušovanie právnych predpisov, nedodržanie maximálnej rýchlosti.

Nie je pravda, že prvostupňový súd vychádzal jednostranne z tvrdení odporcu, pretože keby tak urobil, celá vina by spočívala na vodičovi BMW. Nemožno akceptovať ani názor, že odporca počas súdneho konania prezentoval tvrdenia v rozpore s predchádzajúcim ustálením skutkového stavu. Pred súdnym konaním totiž skutkový stav nemohol byť ustálený, keď počas konania odporca neuvádzal protichodné tvrdenia. V rámci súdneho konania odporca tvrdil rovnaké skutkové okolnosti priebehu dopravnej nehody. Skutočnosť, že vodič vozidla BMW nemohol zabrániť nehode ani pri intenzívnom brzdení nič nemení na skutkových a právnych záveroch prvostupňového súdu. Súd neuveril, že navrhovateľ dodržal predpísanú rýchlosť, čo vyplynulo z dokazovania. Pokiaľ by navrhovateľ dodržal predpísanú rýchlosť a do obce nevchádzal neprimeranou rýchlosťou, mohol nehode zabrániť.

Nie je pravdou, že navrhovateľ dodržal predpísanú rýchlosť, keď uvádzal rýchlosť pohybu svojho vozidla pred obcou. Na pojednávaní dňa 22. 11. 2011 konateľ navrhovateľa uviedol „ja som v tom čase išiel max. 90 km/h. Určite som nešiel viac. Ja som nemal povinnosť sa o ničom presvedčovať, ja som predpisy v ničom neporušil. Ja som už bol vedľa auta, keď ma zachytilo auto odporcu.“ Na otázku právnej zástupkyne odporcu, aby uviedol, akou rýchlosťou išiel, teda či išiel v obci, mimo obce, kde sa vlastne stala dopravná nehoda odpovedal „neviem, či to bolo v obci alebo mimo obce. Možno, že to bolo na začiatku obce, ale neviem, či tam už bola tabuľa obce, ale rýchlosť som neprekročil.“ na tomto pojednávaní bol vypočutý vodič nákladného motorového vozidla, ktorý taktiež uviedol, že v čase nehody išiel asi 10 km/h., na otázku, kde došlo k dopravnej nehode uviedol, že boli za tabuľou, teda v obci.

Z výpovede konateľa navrhovateľa, ktorý viedol motorové vozidlo BMW, vyplynulo, že išiel maximálnou rýchlosťou 90 km/h., nevedel sa jednoznačne vyjadriť, či k dopravnej nehode došlo v obci alebo mimo nej, pričom tvrdil, že žiadne predpisy neporušil a nemusel sa o ničom presvedčovať. Z jeho výpovede je zrejmé, že neprekročil rýchlosť 90 km/h., je teda zrejmé aj to, že podľa jeho názoru touto rýchlosťou smel jazdiť, a to i napriek tomu, že vchádzal do obce, ktorá bola vizuálne viditeľná, označená tabuľou (ktorú zrejme nevidel, pretože v tom čase už predbiehal nákladné motorové vozidlo), pričom zo znaleckého posudku vyplynulo, že nejazdil povolenou rýchlosťou 60 km/h.

Dopravná nehoda tak vznikla z dôvodu neprimeranej rýchlosti vodiča BMW, nedodržania bezpečnej vzdialenosti od nákladného motorového vozidla, čo malo vplyv na konanie a na reakciu vodiča nákladného motorového vozidla, ktorý neodhadol rýchlosť vozidla BMW a začal odbočovať vľavo v čase, keď okolo neho už prechádzalo osobné motorové vozidlo BMW. Práve z tohto dôvodu prvostupňový súd ustálil spoluvinu na polovicu, pretože nebolo jednoznačne preukázané, že by k dopravnej nehode došlo len zavinením jedného z vodičov.

Ak teda navrhovateľ namietal, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, namietal vo svojej podstate iba vyhodnotenie vykonaných dôkazov súdom, nie to, že by nevykonal ním navrhnuté dôkazy. Prvostupňový súd aj vec správne právne posúdil, citované ustanovenia právnych noriem na zistený skutkový stav správne aplikoval. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou, že rozhodnutie nie je preskúmateľné, pretože prvostupňový súd sa vypořiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Nesúhlas navrhovateľa a jeho subjektívny pocit nesprávneho rozhodnutia nie je dôvodom na vyhovieť odvolaniu. Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní po zhodnotení dôkazov zistil skutkový stav veci v takom rozsahu, ktorý je dostatočný pre použitie právnej normy, ktorú je potrebné na daný prípad aplikovať. Z toho dôvodu rozhodnutie nie je nepreskúmateľné. Z rozhodnutia súdu jednoznačne vyplynulo, ktoré skutočnosti mal preukázané, ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, v rozhodnutí stručne a prehľadne uviedol jednotlivé dôkazné prostriedky, ktoré v konečnom dôsledku sú spoluurčujúce, respektíve vytvárajú skutkový základ súdnej veci. Sú

tak navrhovateľovi neodňal možnosť konať pred súdom. Pretože odvolací súd nezistil žiadnu namietanú vadu ani inú vadu, rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, nakoľko prvostupňový súd rozhodol, že o nich rozhodne do tridsiatich dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O. s. p., § 224 ods. 4 O. s. p.).

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.